Anul IV. Nrul 13 Prețul unui exemplar 4 Lei Timișoara, 30 Martie 1930.

Svastica Banatului

ORGAN SAPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

De sub presidenția D-lui A. C. CUZA.

ABONAMENTUL PE UN AN:

Pentru plugari și muncitori Lei 200 | Pentru bănci și fabrici . . Lei 500
Pentru intelectuali . . . . . „ 300 | Abonament de sprijin . . . . „ 1000
Jugoslavia 200 Dinari America 4 Dolari

Director-proprietar: ALEXANDRU ȚIERANU

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: TIMIȘOARA I., Str. M. Eminescu Nr. 5.

Francmasonii își bat joc de episcopul Caransebeșului.

In ziua de 12 Februarie 1930, Sinodul protopopesc al Lugojului a ales de protopop pe S. S. Dr. Aurel Mihăiescu, cu 80% de voturi, față de Romul Ancușa, candidatul oficial, actual senator național-țărănist.

Lugojenii au primit cu mare însuflețire știrea despre aceasta alegere, mai ales că s-a știut că dl Ancușa uzează de toate mijloacele posibile, pentru a constrânge alegătorii să voteze cu dânsul.

După alegere Ancușa s-a pus pe lucru: A mobilizat toate forțele oculte pentru a exercita o presiune asupra episcopului din Caransebeș, ca să întărească pe Ancușa în scaunul vacant de protopop al Lugojului.

Presiunea a pornit de sus din guvern, la solicitarea insistentă a francmasonilor din Lugoj.

Cei cari luptă pt. Ancușa sunt cunoscuți de vechi francmasoni deci bănuim, că nici Ancușa nu este străin de aceasta organizație ocultă. Aceasta bănuială se întărește foarte mult, când ne reamintim cutezanța acestui inconștient, care *a publicat în gazeta oficială a eparhiei, în câteva numere consecutive, articole proaste, tâmpite*, **scrise de rabinul Dr. Taubeș.**

De asemenea oameni are lipsă loja satanică a masonilor jidoviți.

200 de capi de familie, dintre cei mai distinși, din Lugoj, au plecat în deputație la senilul episcop al Caransebeșului, ca să'l roage să întărească alegerea lui Dr. Mihaiescu. 200 capi de familii creștine ortodoxe din Lugoj au bănuit, că oculta drăcească ar putea lovi Biserica, printr-o numire nepotrivită. Au știut, că Ancușa popa dela sat, este bun de senator național-țărănesc, lângă Zipstein, *dar nu este bun de protopop la Lugoj.!*

Dar socoteala de acasă nu se potrivește cu cea din târg. Deși episcopul a dat asigiurarea sa deputației Lugojene că va întări pe Mihaiescu, — în ziua de **15 Martie** 1930, *a numit* **pe Ancușa.**

Loja maghiară revoluționară, *condusă în spiritul revoluționarului Kossuth Lajos*, **în ziua aniversării izbucnirei revoluției kossuthiste** *(1848), dă lovitura de grație episcopiei istorice, din care s-a ridicat primul patriarh al României, Dr. Miron Cristea.*

In ziua aniversării revoluționarilor lui Kossuth se numește de protopop al Lugojului, acel popă care în 1918 a fost constrâns să fugă din Văliug, pentru fapte imorale.

Vorba zice: cine nu e capabil de nimic, acela să face deputat sau senator.

Exact cazul lui Ancușa, actual senator național-țărănesc.

Acela care n-a fost bun de preot în satul Văliug, oare bun să fie de protopop la Lugoj?

Dacă lojele francmasone au lipsă de el, toate se pot face, chiar și la episcopia din Caransebeș.

Slugarnicul Consistor n-a văzut dosarul anchetei făcute de păr. Neagoe, la Văliug, în 1919. Sau poate nu l-a putut afla pentrucă *referentul chestiunilor administrative este tocmai dl Ancușa, senatorul de Severin, cel* **interesat în cauză.** *A referat cauza sa proprie în interes personal.* Așa ceva numai la Caransebeș se poate.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

*

Dar lugojenii nu sunt mameluci, cum îi cred francmasonii. In ei trăește amintirea timpurilor de glorie și jertfă pentru Neam și lege. Ei nu se lasă purtați de nas de aceia, cari și-au dat sufletul în arendă Satanei.

S-a făcut un apel către I. P. S. Sa Nicolae Metropolitul Sibiului, iscălit de 800 capi de familie, în care se cere anularea numirei lui Ancușa și confirmarea lui Mihăiescu, sau o nouă alegere. Metropolitul Bălan, ilustra și proeminenta personalitate bisericească ortodoxă, va ști să aleagă ce este bun și spre folos Bisericii sale. Cu siguranță va satisface cererea lugojenilor, care este perfect dreaptă și servește interesele superioare ale bisericii. I. P. S. Sa Metropolitul Bălan nu poate lucra în folosul francmasonilor, nici nu poate confirma pe Ancușa, de dragul rabinului Taubes.

Alegerile comunale au arătat ce trecere are Ancușa: De răul lui, toți ortodoxii național-țărăniști, au votat contra listei oficiale.

In numele, ortodoxilor conștienți de datoria lor față de biserică ne asociem cu toții la memoriul înaintat de lugojeni și în fața lumei creștine strigăm:

Nu tolerăm amestecul francmasonilor în conducerea bisericei noastre!

Să nu se confunde cultul lui Hristos cu acela al Satanei!

A. Țieranu

O formulă satanică.

de: *Romulus Damlan*

Nu știu cine a lansat printre plugarii din Banat fraza demagogă, pentruca să nu zic ideie vulgară,: „Nu ne mai trebue nădrăgari"! Sunt însă absolut sigur că e pornită din creerul străin de imediatele dureri și necazuri ale plugărimei, din mintea omului cu predilecție de specularea truditei munci a plugarilor, din combinațiile omului-javră ce nu cunoaște, — n'a cunoscut niciodată, — nici rușinea nici bunul simț.

Nu ne mai trebue nădrăgari! Iată o formulă satanică ce supusă oricărei operațiuni social-politică și social-națională ne arată conclusii înspăimântătoare, ne arată: *prăbușirea României și robirea tuturor românilor.*

In toată țara cresc nemulțumirile și sporesc plângerile împotriva tuturor partidelor politice, sub care majoritatea plugarilor de azi din Banat înțeleg „nădrăgari". Numai în Banat însă predomină **pseudo**-convingerea că toți nădrăgarii sunt vinovați pentru marele rău de care suferă și ei, la fel cu toți plugarii din țară. Dar cine e însă de fapt vinovat? Fără îndoială că tot plugarii care în loc de a da ascultare „nădrăgarilor cuziști" care li-a spus că toate partidele politice sunt la fel, oamenii din partidele politice căutând a trăi bine, comod și lesne pe spatele plugarilor, ei în naivitatea și credulitatea lor au sărit cu bâtele la acești nădrăgari cuziști, gata a îi snopi în bătaie numai și numai pentrucă le spunea purul adevăr, că național-țărăniștii îi vor mulge tot așa ca liberalii și averescanii. Majoritatea plugarilor din Banat nu au vroit să asculte de aceste povețe a nădrăgarilor cuziști, povețe bazate pe cultura politică ce îți permite a prevedea cum se vor manifesta anumite lucrări, ba mai mult chiar ei erau aceia care țipau de dimineața până seara târziu că Maniu e sfântul lor, și că numai și numai el îi va salva din mocirla în care i-a înfundat liberalii și averescanii.

In asemenea împrejurări nici unul din plugarii bănățeni, înhamați la carul partidelor politice de unde a pornit și formula descreerată: „Votează cu roata, că de nu îți dau cu boata", nu are dreptul de a se plânge contra „nădrăgarilor" din partidele politice pe care i-au vroit și dorit. Căci doar nu poate fi primită ca o scuză azi înșelarea tuturor aspirațiunilor și așteptărilor în făcutele promisiuni timp de 10 ani de zile a oamenilor dlui Maniu, cei mai patentați și cei mai autorizați demagogi a timpului de față. Era doar clar ca lumina zilei, că toate făgăduielile nu aveau alt scop decât amăgirea și înșelarea, singura cale care le procura ameliorarea și potolirea foamei de 10 ani de zile. Dar cum zic plugarii nevroind să dea ascultare poveței „nădrăgarilor cuziști" care le deschisese ochii de cu vreme, azi nu au dreptul de a se plânge, lucru pe care nici nu l-ar face dacă „conștiința politică" le-ar fi trezită, dacă răchia jidanilor ar avea mai puțină trecere la ei și dacă ar exista unire și armonie între ei.

Formula satanică: „Nu ne mai trebuie nădrăgari"! ce se aude tot mai mult și mai inconștient în Banat, nu poate fi pornită din creerul politicianului român oricât de pezevenchiu ar fi, oricâtă manifestare de lichea patentată ar dovedi. Mențin declarația aceasta cu cea mai simplă argumentare: sângele nu se face apă. Așadar formula e pornită din sânul dușmanilor României, ce zi cu zi tot mai sigur sapă, *cu concursul partidelor politice pentru câteva mii de voturi*, la subminarea sfintei noastre unități naționale.

Evident că colportorii țărani din Banat a acestei idei criminale nu sunt altceva, decât niște slugoi plătiți și nu trebue să spun separat cât de mult se impune pedepsirea lor exemplară fie ei fruntași țărani sau așa ziși „Deputați", chemânduse: Mișa Vasiescu, Adam sau altfel, oameni ce în armată nu au putut trece peste gradul de „cranfuter". Atunci le era curată „conștiința" dar azi,.. vai de ei!

Nu ne mai trebuie nădrăgari se auzea și în toată Rusia în anii 1916—1917 din gura țăranilor. Vrem să ne conducem singuri prin: Sfaturi țărănești, se auzea din toate satele Rusiei. Rezultatele le știe azi toată lumea, pe autori îi cunoaște azi toți copiii de țărani din Rusia ce așteaptă cu dinții rânjiți momentul de răzbunare, care să le aducă totodată eliberarea din robia neagră a javrelor vagabonde ce își zic: am codeș (popor ales).

Viața țăranului român este atât de strict legată de a nădrăgaru-

lui, încât unul fără celălalt nu poate trăi. Păcăleala pe care ţăranul român a înghiţit-o până acuma în politică dela nădrăgarul român nu poate fi clasificată altfel decât ca o lecţie bine meritată pentru nevoia sa de „trezire a conştiinţei publice“ prin care el, tot cu ajutorul nădrăgarilor care într'adevăr îi vor numai bine, va ajunge la locul ce îi este rezervat în viitorul nu prea îndepărtat şi la situaţia publică pe care plugărimea noastră o merită.

In privinţa aceasta s'a făcut un slab început cu plugarii de inimă din jurul gazetei „Cuvântul Satelor“ şi e fără îndoială că odată bunavoinţă de muncă nelipsind, scopul va fi ajuns oricât şi-ar băga coada în joc dracul prin oamenii ce nu cunosc altă muncă decât spolierea şi înşelarea ţăranilor.

Deci jos cu formula satanică: „Nu ne mai trebue nădrăgari“!

Mitropolia bănăţeană.

Din punct de vedere bisericesc, Banatul se ţine astăzi de mitropolia transilvăneană Alba-Iulia—Sibiu. Situaţia aceasta o are Banatul dela anul 1864, de când prin munca stăruitoare a marelui Şaguna s'a reorganizat mitropolia transilvăneană cu reşedinţa la Sibiu şi cu două episcopii sufragane: a Aradului şi a Caransebeşului. (După întregirea României s'au mai reînfiinţat două episcopii: a Oradiei şi a Clujului). Mitropolia transilvăneană, ale cărei începuturi se urcă până în veacul XV, încetase prin unirea mitropolitului Atanasie cu catolicii la sfârşitul veacului XVII. Tot pe la sfârşitul veacului XVII se organizează biserica sârbească din Austria prin patriarhul Arsenie Cernoevici, care vine dela Ipec cu 30.000 familii de sârbi, cari se aşează în Sirmin, Slavonia şi pe malul drept al Tisei. Impăratul austriac Leopold I acordă sârbilor privilegii însemnate şi supune toate bisericile ortodoxe din Austria patriarhului sârbesc. Astfel ajung Românii ortodocşi sub ierarhia sârbească. In veacul XVIII şi prima jumătate a veacului XIX, Românii bănăţeni se ţineau de episcopia Caransebeşului—Vârşeţului, a Timişorii şi a Aradului. Inainte de unirea lui Atanasie, Ardealul a fost ocârmuit de mitropoliţi cu reşedinţa la Alba-Iulia. Aceşti mitropoliţi aveau jurisdicţiune asupra Românilor din Ardeal, Crişana şi Maramurăş; asupra Banatului însă dreptul de ocârmuire ai mitropoliţilor ardeleni n'a fost statornic, ci numai vremelnic.

Pe timpul, când Banatul era sub stăpânirea voevozilor din Ţara-Românească (Vlaicu Vodă 1368—1372, Mircea cel mare 1389—1410), Banatul s'a ţinut bisericeşte de mitropolia Severinului (1370—1480), şi apoi de episcopia Râmnicului-Vâlcii (înfiinţată la 1504 în locul mitropoliei Severinului dărâmată de turci). Dar Banatul şi-a avut şi mitripoliţii săi proprii. Astfel la anul 1578 se pomeneşte în documente *Daril*, „mitropolit de Severin şi de Ardeal“. Din faptul, în titulatura acestui mitropolit se află întâiu Severinul şi apoi Ardealul, e firesc să conchidem, că nu e vorba de un mitropolit de Alba-Iulia, ci de un mitropolit bănăţean. Iar la anul 1662 e pomenit *Teodosie*, „mitropolitul“ din Vârşeţ, care face o călătorie prin Rusia, împreună cu arhimandritul Nicodin dela mănăstirea Vodiţa, ca să adune ajutoare. Deci e vorba tot de un mitropolit bănăţean.

Dar despre existenţa mitropoliei bănăţene avem o dovadă şi mai puternică. In biserica veche din comuna Partoş se află mormântul *sfântului Iosif cel nou mitropolitul Timişorii*. Existenţa acestui mitropolit al Timişorii o recunosc şi istoriografii sârbi şi unguri (Zeremski, Szentklárai), cari nu sunt prietini Românilor. După părerea acestor istoriografi, mitropolitul Iosif ar fi trăit pela mijlocul veacului XVII. După istoricul Tincu-Velea, mitropolitul Iosif a trăit înainte de ocuparea Banatului de către turci (1552), ceeace pare mai aproape de adevăr. Dar, fie că a trăit în veacul XVI, fie în al XVII, fapt este că mitropolia Timişorii a existat şi că mitropolitul Iosif n'a aparţinut ierarhiei sârbeşti, pentrucă nu se află în catalogul ierarhilor sârbi, ci a fost mitropolit al Românilor. Mitropolitul Iosif este socotit ca *sfânt* şi mormântul lui din Partoş este cercetat adeseori de suferinzi, cari află aci alinare.

Nu încape îndoială, că Banatul a avut legături bisericeşti şi cu mitropolia ardeleană, dar aceasta numai pe timp scurt aşa, pe timpul pomenitului mitropolit Danil (veac. XVII) şi pe timpul mitropolitului Sava Brancoviciu (veac. XVII). Aceste legături însă nu împiedică existenţa mitropoliei bănăţene.

Insuşi patriarhul sârbesc al Carloviţului, Arsenie Ioanovici Şacabent 1741—48), a recunoscut existenţa mitrupoliei de Timişoara şi de aceea — după cum ne spune Tincu-Velea — a numit pe episcopul Nicolae Dimitrievici ca mitropolit al Timişorii (1729—45) şi titlul acesta l-a purtat şi Gheorghe Popovici (1745—59).

După toate acestea, nu mai poate fi nici o îndoială asupra existenţei mitropoliei bănăţene.

Preot P. Bizerea.

GH. CRISTEA
a deschis o
CROITORIE MODERNĂ
în Cetate, str. Lonovici, vis-à-vis de Prefectură, lângă Banca Agrară. Cere sprijinul tuturor românilor.

INFORMAŢIUNI.

Tarif direct de mărfuri între România şi Jugoslavia. In vederea întocmirii unui tarif direct de mărfuri român-jugoslav Dir. Gen. C. F. R. a cerut Camerei de Comerţ şi Industrie din Timişoara comunicarea datelor şi indicaţiunilor privind interesele comerţului şi industriei române.

Camera de Comerţ învită pe cei interesaţi a-i comunica în termenul cel mai scurt posibil toate datele şi doleanţele referitoare, atât în ce priveşte importul cât şi exportul pentru Jugoslavia precum şi tranzitul prin aceasta ţară. Cu aceasta ocaziune se vor indica localităţile de predare şi destinaţie, felul şi cantităţile de mărfuri transportate în trecut cât şi eventualele indicaţiuni pentru viitor.

*

S'a redus taxa înmormântărilor. Intreprinderea comunală de înmormântări a oraşului Timişoara, şi-a redus bugetul cu 1.200.000 lei, faţă de anul trecut. Prin aceasta reducere s'a putut realiza şi o scădere la taxele de înmormântare.

Intreprinderea funebrală are un fel de monopol în oraş, astfel s'a ajuns la excluderea concurenţei mârşave şi şi a speculei ce se face în alte oraşe

Taxa înmormântărilor se face după un tarif care cuprinde 9 categorii. Reducerile se văd în tabloul ce urmează:

categoria	I	dela 35.000	s'a redus la	32000
„	II	„ 22.000	„ „	„ 20 000
„	III	„ 15.000	„ „	„ 14.000
„	IV	„ 12 000	„ „	„ 11.000
„	V	„ 10.000	„ „	„ 9.000
„	VI	„ 7 500	„ „	„ 7.000
„	VII	„ 6.000	„ „	„ 5.500
„	VIII	„ 4.000	„ „	„ 3.800
„	IX	„ 2 000	„ „	„ 1.500

Pe lângă aceasta, Primăria a autorizat pe dl. E Păcuraru, directorul acestei intreprinderi, să acorde celora ce îşi comandă materialele de înmormântare, (coştiug etc.) la aceasta întreprindere, o reducere specială de 10% asupra sumei întregi a înmormântării etc.

Inmormântările din categoria IX se pot face şi pentru 1000 lei, — o taxă ce nu se află în nici un alt oraş din ţară.

Săracii se înmormântează gratuit.

Comparând tariful acesta, cu tarifele în vigoare, la Arad şi Oradea Mare, am constatat o mare diferenţă. De exemplu, înmormântarea ce în Timişoara costă 18000—20000 lei în Arad şi Oradea se plăteşte 65—85.000 lei, deci mai mult, ca preţul întreit. Pentru înmormântarea ce la noi se plăteşte 3500 lei, în oraşele amintite se ia 5—6000 lei.

Acest favor pe seama publicului timişorean s-a putut obţine numai prin munca cinstită ce se depune la această întreprindere condusă de eminentul ei director, dl Emil Păcuraru, care, din această cauză se bucură de simpatia întregii populaţiuni.

Iată dovada, că românii ştiu să conducă cu pricepere şi spre progres şi intreprinderi industriale şi artistice, cum este cazul dlui Păcuraru, care conduce şi fabrica de coştiuge din metal sau lemn, lucrate în mod artistic, la aceasta întreprindere orăşănească.

Jidanii şi alţii au făcut stăruinţe pe lângă domnii primari ai Timişorii, ca să desfiinţeze aceasta întreprindere, având intenţia de a o acapara pentru a jefui apoi publicul în modul cum se face la celelalte întreprinderi conduse de speculanţi.

Primarii noştri însă nu s'au lăsat induşi în oraşe şi au menţinut-o că fiind de cel mai mare folos obştesc.

Laudă se cuvine tuturora cari funcţionează la aceasta întreprindere creştină.

*

A murit un mare talmudist. Din Anglia ne vine ştirea că a murit o scârbă jidovească: lordul Balfour. Acest sinistru personagiu, prin francmasoneria subordonată lui, a reuşit să înfiinţeze în Ierusalim: „Căminul naţional jidovesc“, în detrimentul populaţiunei arabe-creştine, care s-a şi revoltat în contra lui, manifestându-se prin nişte pogromuri straşnice.

Ce le pasă francmasonilor de arabii creştini sau mahomedani, ce vor fi. *Scopul lor este să distrugă treptat locurile sfinte* unde a trăit Hristos, Dzeul nostru.

Pe Muntele Maslinilor au ridicat o universitate a Satanei.

Se vor îngriji masonii, că în curând să transforme Sfântul Mormânt într'un muzeu istoric sau ceva similar, pentru a se şterge sfinţenia lui Hristos şi prin aceasta să se ajungă mai curând la desfiinţarea bisericii creştine, — scopul ascuns al francmasoneriei.

*

Camera de Comerţ convoacă la şedinţă consiliul său de administraţie pe ziua de Vineri 28 Martie, ora 3 d. m.

*

Pedeapsa lui Dumnezeu. In Banat până acum eră cunoscută numai secta „pocăiţilor“, cari îşi zic şi „nazareni“. In timpul din urmă s'au ivit şi „adventiştii“. Căpetenia lor era Niculae Niculescu din comuna Mănăstire (plasa Gătaia). Vineri, în 14 Martie, Niculescu a mers cu trăsura în comuna Deta, ca să ia dela uzina electrică un tub cu aier comprimat pentru moara lui „Stoll şi Comp.“ din Mănăstire. Era însoţit de Sima Cozar tot din comuna Mănăstire, pe care voia să-l câştige pentru rătăcirea adventistă. Sosiţi la uzina electrică din Deta, au urcat tubul cu aer comprimat în trăsură, dar în momentul plecării spre casă, tubul a explodat cu o detunătură puternică şi Niculescu a fost omorât pe loc. Capul şi mânile au fost rupte de către corp de apăsarea aerului şi aruncate peste case la o îndepărtare de peste 100 meri din curtea uzinei eletrice. Trăsura a fost făcută ţăndări. Sima Cozar soţul lui Niculescu, a fost rănit la cap şi şi-a pierdut vederea. Cailor dela trăsură nu li-sa întâmplat nimica. Lumea adunată la locul nefericirii s;a îndepărtat cu convingerea că a fost o pedeapsă alui Dumnezeu pentru lăpădarea de lege a lui Niculescu, care ca adventist lăţea în popor învăţături jidoveşti: să nu serbeze creştinii Duminica, ci Sâmbăta, să nu mănânce carne de porc şi alte nebunii din legea jidovească. Creştini feriţi-vă de prorocii mincinoşi, că şi îndelungă răbdarea lui Dumnezeu are margini şi pedepseşte pe cei ce se lapădă de legea noastră.

Cetiţi şi răspândiţi
„Svastica Banatului“

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Internatul de băieţi ortodox român din Beiuş.

Apel

către toţi foşti Rectori, foşti prefecţi de studii (pedagogi), foşti elevi ai Internatului de băieţi ortodox român din Beiuş şi către toţi iubitorii de jertfe, pentru neam şi pentru lege.

O mână de oameni, fruntaşi ai bisericii de legea românească din Beiuş cu suflet curat şi din dorinţa ardentă, de a vedea pe elevii noştri dela liceul din acest oraş, aşezaţi la un loc, sub paza unui superior, scutiţi de influenţele nesănătoase ale curentelor, ce stăpâneşte viaţa dela oraş, şi de a ajunge în situaţia, spre a putea tinde, în măsură mai mare, ajutoare elevilor buni şi diligenţi, dar săraci, — având ca pildă pe fericitul fondator *Nicolae Zsiga*, — au decis ridicarea unui internat, pentru tineri, cari, an de an, se părândă la şcoalele din Beiuş.

Ideia plămădită în inimele acelor creştini şi români buni, după multe interveniri şi rugări, — cauza de întârziere fiind lipsa de bani, — a fost încuviinţată şi înfăptuită de Inaltele noastre foruri Bisereceşti, cu ajutorul şi concursul bănesc al credincioşilor noştri din Eparhie.

Cei mai mulţi dintre, ctitorii acestui lăcaş de cultură şi educaţie, în duhul legii româneşti, după ce şi-au văzut visul cu ochii, au răposat în Domnul, — iar puţini câţi mai trăiesc, înconjură şi îmbrăţişează cu scumpătate, idealul înfăptuit.

Tăcut, liniştit şi modest, cum este însaşi zidirea lui, — internatul nostru îşi serbează acum 30 de ani de viaţă.

In acest interval a adăpostit, sub aripele sale, 2014 elevi, — întreţinând în fiecare an, gratuit ori semi-gratuit, 6—10 elevi, săraci, dar diligenţi şi cu bună purtare.

Cele 11 camere, ce le-a avut internatul, însă dela început, — s'au dovedit curând, de prea puţine şi neincăpătoare.

Susţinându-se numai din cotizaţiile elevilor cu solvă, totdeauna reduse şi acestea la minimalul necesar, — internatul nostru, nici până astăzi nu s'a putut complecta cu încăperile necesare. S'a făcut, ce e drept, un modest început, în acest respect, dar suntem foarte departe, de a avea toate incăperile de lipsă.

In cei 30 ani de viaţă internatul, s'a lipsit pe sine şi a tins ajutoare, an de an, elevilor lipsiţi, iar celor cu solvă le-a dat posibilitatea, de a solvi o taxă cât mai redusă, contribuind astfel la uşorarea situaţiei materiale, ce o aveau părinţii elevilor, cu creşterea fiilor lor. Iată cauza, pentru care internatul nostru, cu dela sine putere, nu a fost în stare, să-şi zidească încăperile, de care atâta necesitate. Scopul lui nu a fost adunarea de averi materiale, ci creşterea de cât mai mulţi fii, pentru neam şi pentru lege.

In starea de astăzi însă, internatul nostru, nu mai poate, să rămână şi în consecinţă nu mai poate să servească scopul său suprem: creşterea de cetăţeni, iubitori de patrie şi neam şi de creştini, plini de râvnă pentru legea strămoşească.

Legile sanitare pretind, că internatul nostru, să fie adjustat higienic şi din toate punctele de vedere, să fie neexcepţionabil.

Cei, cari au trăit ani de-arândul în internat şi au primit aici cunoştinţele necesare, educaţia frumoasă şi nobilă, în urmarea căreia, cei mai mulţi au ajuns în cele mai frumoase şi avantagioase situaţii sociale, vor primi ei oare, nepăsători şi reci, peirea unicului nostru institut ortodox român de cultură şi educaţie, în aceste părţi, — ori se vor însufleţi cu toţii şi vor reîntineri, prin daniile lor, acest sfânt locaş, ce ani de-arândul i-a alintat în braţele sale părinteşti, întemeind astfel un templu al recunoştinţii lor.

Viitorul va da deslegarea aşteptată, acelei întrebări, pe cari noi am pus-o, neliniştiţi de soartea şi viitorul acestui institut.

In mâinile Stimat Domniei Voastre foştilor rectori, prefecţi de studii şi elevi ai internatului ortodox român de băeţi din Beiuş, stă soartea viitorul şi existenţa acestei instituţiuni. La Domniile Voastre, apelăm, în situaţia grea, în care ne aflăm. Veniţi în ajutorul nostru, ca să mântuim aşezământul, făcut de înaintaşii noştri, să-l facem tare şi neclătit, spre mândria neamului nostru, a bisericii stămoşeşti şi-a Domniilor Voastre stimaţilor Domni, cari l-aţi scos din moarte la viaţă.

Daniile se vor trimite pe adresa: *Direcţiunea internatului de băeţi ortodox român din Beiuş.*

Beiuş, 14 Martie 1930

COMISIUNEA INTERNATULUI

ss. Dr Gavril Cosma,
delegat consistorial.

ss. Petru E. Papp,
preşedinte.

ss. Moise Popovici
director.

1930.

Publicaţie de licitaţie.

Subsemnatul portărel aduc la cunoştinţa publică că în urma decisului despre ordonarea execuţiei de escontentare al Judec. I. Urbane Timişoara cu Nr. 3074/1929 al Judecătoriei I. Urbane din Timişoara, în favorul lui Staudacher Otto din Timişoara repr. prin avocatul Dr. Aurel Anuica din Timişoara pentru suma de 998 lei 10% la sută interese dela 1 Ianuarie 1929 1/3 % taxe cambială şi pentru spese deja staverite 391 lei, şi cele noi abvenindo, se fixează termen de licitaţie pe ziua de 11 Aprilie 1930 ora 10 a. m. în Timişoara II. Str. Telegrafului Colonia Ciuval, pe când şi unde se vor vinde prin licitaţie obiectele secvestrate şi anume: mobile de casă, preţuite în 4900 lei.

Timişoara, la 22 Martie 1930.

Portărel.
D. Rakovitz

Nr. 226/3511/1929—30.

Publicaţie de licitaţie.

Subsemnatul portărel aduce la cunoştinţa publică în urma decisului despre ordonarea execuţiei de escontentare al Judec. I Urbană Timişoara cu Nr. 3074 | 1929 şi în urma deciziunei despre delegarea cu Nr. G. 10149 | 1929 al Judecătoriei I. Urbană din Timişoara, în favorul lui Staudacker Otto din Timişoara repr. prin advocatul Dr, Aurel Anuica din Timişoara, pentru suma de 992 Lei şi 10 la sută interese dela 1 Ianuarie 1929 1/3 taxa cambială şi pentru spese deja staverite 991 lei. şi cele mai obvenlnde, se fixează termen de licitaţie pe ziua de 11 Aprilie 1930 ora 10 a. m. în Timişoara II. str. Telegrafului Colonia Cipzel, pe când şi unde se vor vinde prin licitaţie obiectele sequestrate şi anume: mobile de casă, preţuită în 4900 Lei.

Timişoara, la 22 Martie 1930.

D. Racovitz

Din viaţa satelor noastre.

Vărădia de Mureş: In ziua de 16 Martie a. c. s'a constituit în comuna noastră, societatea corală „Cântarea Noastră". Scopul societăţii este de a întroduce la sate, cântece, şi jocuri morale, naţionale şi poporale. Biroul societăţii s'a constituit în felul următor: Preşedinte: S. Pelle ing. silv. vice Preşed.: S. V. Pipa înv. Diriginte: I. L. Turcu preot ort. rom. Secretar şi Bibliotecar: T. Deacu func. publicist, Cassar: S. Micoara, controlor: I. Draganu econom Membrii: A. Cismaşiu, C. Demean, A. Pera, S. Deacu, A. Luca, A. Suciu, P. Neicu şi A. Deacu economi, iar ca Delegat al societăţii: V. Mona econom.

Infiinţarea acestei societăţi este datorită vrednicului preot Iosif L. Turcu, care luptă cu atâta râvnă pentru ridicarea poporului nostru.

Vărădenii şi pe aceasta cale vin a-şi exprima viile lor mulţumiri părintelui Turcu, rugând pe Dzeu să-l ţie întru mulţi ani.

Corespondentul.

*

Urseni. Se aduce la cunoştinţa sătenilor, că în 22 Aprilie 1928, consiliul comunal, compus din domnii: Vasile Faur, Miloş, Tătar, Marincu, Sörös, Schell, Pepelecea, Krist şi preotul Vidrighin, a decis vânzarea edificiului vechi a primăriei şi zidirea unei noui primării. Aceasta hotărâre s-a aprobat de acelaşi consiliu, în ziua de 1. Maiu 1928.

In consecinţă, toate vorbele ce se fac, că zidirea nouei primării ar fi opera dlui notar, sunt neîntemeiate şi de rea credinţă.

Asociaţia corurilor şi fanfarelor române din Banat.

Aviz corurilor bănăţene.

A apărut repertoriul coral de 63 piese pentru voci egale (fem. sau bărb.). In partituri şi în părţi de voci, întocmit de A. Bena, Cluj.

S'a publicat această colecţie de coruri uşoare la repetatele insistenţe ale profesorilor de muzică, şi ale şefilor de societăţi corale care mereu se tânguiau, că n'au ce cânta, şi n'au de pe ce cânta, fiindcă partiturile cari se găsesc în comerţ sunt cântate şi răscântate, iar puţinele colecţii mai vechi s'au epuizat de mult. Dirijorii sunt siliţi să copieze partiturile, şi — ce jale, mai ales cu părţile de voci scrise de corişti: anevoios şi cu nenumărate greşeli atât în note, cât şi în texte; ce nenorocire la repetiţii, cu obişnuita şi inevitabila inexactitate din note scrise de corişti, când silabele sunt scrise sub alte note, nu la locul lor. Deaceea — nu se poate preţui de-ajuns un material de note inesceptionabil, după care învăţarea unui cor merge incomparabil mai uşor, mai repede, mai exact şi mai cu drag, decât după note scrise rău. Cât cătran şi câtă pierdere de vreme în repetiţii, până se constată şi până se îndreaptă greşelile din note scrise rău.

Colecţia este întocmită pentru voci egale (S I S II A I A II sau T I T II B I B II), însă se poate cânta şi în cor mixt; atunci vocea I. o cântă Sopranul, a II Tenorul, a III. Altul şi a IV. Basul; cu alte cuvinte: vocile externe rămân externe, iar vocile interne se schimbă între sine.

Banii se trimit — sau cu mandat postal, pe adresa autorului, sau — prin orice bancă se asemnează la Banca „Albina" Cluj, cu menţiunea: „In contul dlui prof. A. Bena".

Partitura complectă (63 numere) Lei 450. O garnitură complectă (Din toate 63 numele câte o partitură şi câte 10 exempl. din fiecare voce) Lei 11200.

Repertoriul:

1 N. Popovici: Hora dorobanţilor.
2 A. Bena: Hora Daciei.
3 A. Fleichtermacher: Horă.
4 * * * Sârba popilor.
5 F. H. Himmel: Rugăciunea ostaşului
6 F. Mendelssohn: Terţetul îngerilor din „Elias".
7 D. Bortniansky: Vecarnia.
8 I. F. Reichardt: Cântec funebru.
9 Fink-Rink: Cânt de slavă.
10 L. Beethoven: Cântec de jertfă.
11 F. A. Gevaert: Noël.
12 Ad. Adam: Isus.
13 A. Podoleanu: Imn ocazional.
14 I Mureşianu: Trecui valea.
15 „ Dorul meu.
16 „ Neică neiculiţă.
17 A. Bena: Badea meu.
18 G. Dima: Nu-i dreptate.
19 „ Cucule cu peană sură.
20 „ Fântână cu trei isvoare.
21 „ Hei leliţă din cel sat.
22 A. Bena: a) Mori mândro.
b) Ieri am fost la popa'n clacă.
23 * * * Santa Lucia.
24 F. Flotow: Trandafir bătut de brumă din op. „Martha".
25 I. Costescu: La o rândunică.
26 G. Donizetti: Cântec de veselie din op. „Lucrezia Borgia".
27 A. Danhauser: Priveghitoarea şi broasca.
28 * * * Concertul broaştelor.
29 A. Danhauser: Zâmbiţi, cântaţi.
30 Th. Krause: Muzicanţii din Praga.
31 * * * Floarea din livadă.
32 F. Mendelssohn: Cântecul ciocârliei.
33 „ Rămas bun codrului.
34 E. Santner: Dor de codru.
35 C. M. Weber: Corul vânătorilor, din op. „Freischütz".
36 Cl. Auger Sus vânători.
37 T. de Flondor: In pădure.
38 F. Mendelssohn: Pe orizont departe.
39 C. M. Weber: Corul nimfelor, din op. „Oberon".
40 T. de Flondor: Cântecul marinarilor.
41 Ferd. Möhring: Marea.
42 I. Dürrner: Furtuna.
43 Is. Vorebchievici: Senin şi furtună.
44 H. Pfeil: Ziua a apus.
45 H. Bönicke: Coroana cufundată.
46 F. Abt: Cântec de sară.
47 C. Kreutzer: Cântec de sară, din opera „O noapte în Granada".
48 N. Popovici: Cântec de sară.
49 L. Beethoven: Imnul nopţii.
50 * * * Noaptea.
51 H. Marschner: Serenadă.
52 C. Attenhofer: Cântec de dimineaţă.
53 * * * Călăraşul.
54 * * * Generalul.
55 Fr. Bazin: Gloria patriei.
56 S. R. Simionescu: Sună buciumul de-alarmă.
57 N. Popovici: Marş ostăşesc.
58 G. Dima: Vivandiera.
59 V. Humpel: Iată ziua triumfală.
60 I. H. Stunz: Imnul şcolilor normale
61 V. E. Becker: Marş matinal.
62 I. Otto: Marşul cântăreţilor.
63 I. S. Bach-Gounod: Ave Maria. (Maică preacurată)

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Compoziţii de A. Bena:

Coruri mixte:

Pe deal . . . . Lei 12
Eu măduc codrul rămâne . . „ 12
Dorule tu ai ce ai . . . . . . „ —
Limba românească . . . . . „ 12
a) Luminiţa } . . . . „ 16
b) Badea meu
a) Foaie verde tămâiţă } . . . „ 16
b) Pentru mândra
Românul . . . . „ 12
Era o seară lină . . . . . . „ 10
Serenadă . . . . „ 12
Flori de nufăr . . . . „ 15
Imn religios . . . . „ 12
Sanctus . . . . „ 16
Agnus Dei . . . . „ 15

Coruri bărbăteşti:

La fântână . . . . Lei 12
Pe deal . . . . „ 12
Eu măduc codrul rămâne . . „ 12
Spune mândro maichi-ta . . . „ 12
Horia bea la făgădău . . . . „ 12
Românul . . . . „ 10
Era o sară lină . . . . „ 10
Suspinarea . . . . „ 10
Sânt vânător . . . . „ 12
Serenadă . . . . „ 12
Flori de nufăr . . . . „ 15
Imn religios . . . . „ 12

Cor de femei (3 voci):

Păstoriţa . . . . „ 15

Liturghia pentru cor mixt, fiind partitura aproape epuisată, numai cu garnitura (1 partitură şi câte 10 din fiecare voce) Lei 900.

Societatea Naţională Crucea Roşie
Filiala Timişoara.

No. 11/1930.

CONVOCARE.

Societatea Naţională de Crucea Roşie a României Filiala Timişoara în baza art. 26 din Regulament convoacă adunarea generală pe ziua de *30 Martie 1930 ora 17 şi ½* în sala mare a Primăriei Timişoara.

Ordinea de zi

1. Deschiderea adunării
2. Raportul comitetului
3. Raportul casierului
4. Raportul cenzorilor
5. Darea absolutoriului pentru gestiunea anului 1929.
6. Aprobarea cooptărilor de membrii în comitet.
7. Votarea Bugetului pentru anul 1930.
8. Propuneri.

Timişoara, la 23 Martie 1930.

Prezidentă — Secretar
Hermina Marta — *C. Ştefan*

No. G. 3605/1929.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul aduc la cunoştinţă publică cum că lucrurile următoare ş. a. grâu, s'au execvat în Mănăştur prin execuţie de escontentare şi cari sau preţuit în Lei 20000 se vor vinde prin licitaţie publică.

Pentru efeptuirea acestei licitaţiuni să fixează termen pe ziua de *7 Aprilie 1930* la oarele 3 p. m. în comuna Mănăştur înaintea primăriei comunale şi de acolo la faţa locului şi toţi cari au voie de a cumpăra sunt învitati prin acest edict cu obaervarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute acelora cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata.

Vinga, la 27 Martie 1930.

esmisul judecătoriei.
Indescifrabil.

No. G. 5026/1929.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul aduc la cunoştinăţă publică cum că lucrurile următoare ş. a. ovăs, grâu, porumb 90 m/m. care s'au execvat în Jadani prin execuţie de escontentare şi cari sau preţuit în Lei 31000 se vor vinde prin licitaţie publică.

Pentru efeptuirea acestei licitaţiuni să fixează termen pe ziua de *4 Aprilie 1930* la oarele 3 p. m. în comuna Jadani înaintea primăriei comunale şi de acolo la faţa locului şi toţi cari au voie de a cumpăra sunt învitaţi prin acest edict cu observarea acea, că lucrurile susamintite vor fi vândute celor cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata.

Vinga, la 17 Martie 1930.

esmisul judecătoriei.
indescifrabil.

No. 5085/1929 execuţional.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Subsemnatul aduc la cunoşinţă publică cum că lucrurile următoare ş. a. 40 m/m porumb, 1 iapă care s'au execvat în Mailat prin execuţie de escontentare şi cari sau preţuit în Lei 14000 se vor vinde prin licitaţie publică.

Pentru efeptuirea acestei licitaţiuni să fixează termen pe ziua de *5 Aprilie 1930* la oarele 3½ p. m. în comuna Mailat înaintea primăriei comunale la faţa locului şi toţi cari au voie de a cumpăra sunt învitaţi prin acest edict cu observarea aceea, că lucrurile susamintite vor fi vândute acelora cari dau mai mult, pe lângă solvirea în bani gata.

Vinga, la 17 Martie 1930.

esmisul judecătoriei.
Indescifrabil.

Primăria comunală Urseni.

No. 267/1930.

PUBLICAŢIUNE DE LICITAŢIE.

Se aduce la cunoştinţă generală că în ziua de *22 Maiu 1930* orele 16 se va esarenda prin licitaţie publică dreptul de pescuit al comunei Urseni pe timp de 6 ani.

Deodată cu oferta închisă se va depune şi garanţă de 6% în numerar sau efecte garantate de stat.

Urseni, 14 Martie 1930.

Şt. Carabaş — *indescifrabil*
preşed. com. int. — notar

CINEMA

CETATE: 29—30—24 Martie. APOLLO: 1—2 Aprilie, DOINA: 3—4 Aprilie, CONCORDIA: 5—6 Aprilie.

„Dr. GIFT"
Vrăjitorul

Impresionant şi plin de mister, apăsat par'că de o forţă fatalistă film ce dă prilej lui CONRAD VEIDT să ne uimească prin extraordinarul său talent de compoziţie. Masca lui chinuită dă o viaţă clocotitoare personajului unui scamator care-şi sacrifică dragostea pentru fericirea celei pe care o iubea.

In rolurile principale:

CONRAD VEIDT — MARY PHILBIN.
Monopol Film centrala Timişoara

LIBRĂRIA DIECEZANA
ARAD, STRADA EMINESCU No. 18

BCU Cluj / Central University Library Cluj

MARE DEPOZIT în recvizite bisericeşti şi anume:

Cădelniţă, Litier, Potir, Linguriţă, Copie, Steluţă, Disc, Miruitor, Cană pt. încălzit apa, Cutie pt. botez, Cutie pt. Sf. cuminecătură, Clopoţel, Chivot, Candele, Ripizi, Sfeşnice, Candelabre, Prăznicare, Vase pt. apă şi vin, Căldăruşe, Icoane pictate pe pânză etc., etc.

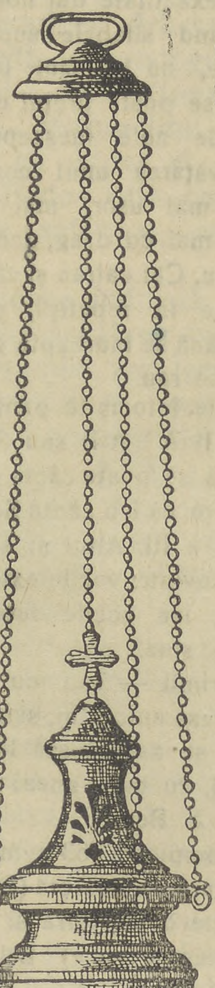
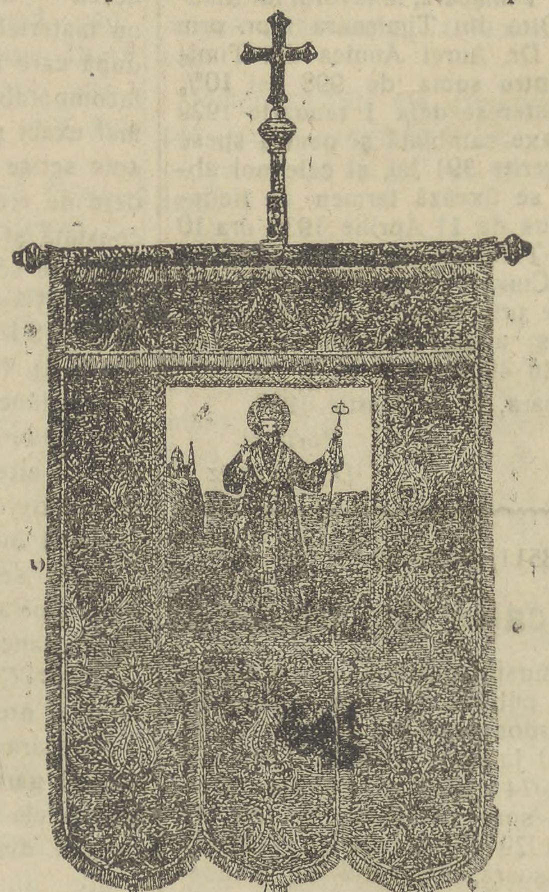

iar CROITORIA DIECEZANA

pregăteşte pe lângă preţurile cele mai moderate: Ornate, prapori, epitrachile, veste teologice Epitaf (mormântul D-lui), stichare, măsae pentru tetrapod, perdele la uşile împărăteşti.

La cerere trimitem catalogul complet, gratuit.

Tiparul Tipografiei Diecezane, Arad.